

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas III. Ab anno Christi 820. ad 830.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](#)

Ab anno 800. ad 900.

305

catus, impudenter ad magnum S. Sophiæ templum progrediens, manu Patriarchæ coronatus, & ab universo populo Imperator salutatus est. Fuit autem Michaël colubies omnis impietatis, natione Phryx, infectus novâ hæresi quæ Baptismum admittens & respuens circumcisioñem, de cætero Mosaicam legem cum Judæis sequebatur. Statim autem Leonis filios relegavit in Insulam, jussitque castrari, quorum unus in sectione mutus effectus, & alter mortuus, mater autem in Monasterio inclusa, ac tota familia impiissimi Leonis dissipata est.

DECAS III.

* *Ab anno Christi 820 ad 830.* *

821. R Omæ invenitur Corpus S. Cæciliæ, & à Paschali honorificentissime transfertur, una cum corpore S. Valeriani ejus Sponsi.

Michaël Imperator, (quanquam impius) ab exilio tamen revocat Confessores, & eum iis Theodorum Studitam, imagines quoque restitui pristino cultui extra Constantinopolim permittit, prohibit autem id fieri in urbe sua, quia ipse haec tenus nullam coluissebat.

O

Hab.

Habdalaraghman Rex Saracenorum
Cordubæ figens fedem suam S. Adulphum
& Joannem Martyrio afficit.

Ludovicus Imperator Fortunatum Gran-
densem Patriarcham accusatum læsæ Ma-
jestatis ad Pontificem judicandum mittit.

* (822.) * Ludovicus Pius hoc anno
convocatis Attiniacum Præfulibus & Ab-
batibus de morte Bernardi & aliis peccati
in fratres commissis publicam egit pe-
nitentiam in jejuniis, ciliciis & orationibus.

Hoc anno Tyrannus quidam Thomas
nomine Constantinopolim obsedit. Is Se-
natoris servus, cum Domini thorum vi-
tiasset, pœnæ metu fugerat ad Saracenos
apud quos annis 25. ejurato Christo man-
sat. At sub Leone Armeno ementitus le-
Constantinum Irenes filium collectâ pen-
ditorum manu invasit Armeniam, & ali-
quot provincias occupavit, sub Michaeli
Balbo auctis copiis etiam Constantinopo-
lim terrâ marique obsedit. Sed adfuit
sponte auxiliator barbarus Rex Bulgaro-
rum, à quo Thomas cum exercitu deletus,
& deditus ab Hadrianopolitanis, manibus
pedibusq; truncatus lentâ carnificina sub-
latus est. Una cum filio ejus adoptivo An-
astasio excucullato monacho, quem Imperio
Successorem destinavit.

Sax

Saraceni Hispanienses occupavere Cre-
tam Insulam, & ex Monachorum Concilio,
ut hanc servarent, in loco Candare dicto,
urbem validam munivere, unde deinceps
Insula dicta Candax & Candia, nomen an-
tiquum cum libertate perdidit.

¶(823.) Lotharius Ludovici filius
Romæ coronatur à Paschali, ac statim in
Gallias redit. Post quæ, cum Theodorus
S. R. E. Primicerius & Leo luminibus pri-
vati & decollati essent in Episcopio Late-
ranensi, ferreturque id consensu Paschalis
factum ob eorum fidem erga Lotharium,
Missi à Ludovico Romam Legati, quibus
ea de re Pontifex juramento se purgavit.

Michaël hoc anno depositâ vulpinâ pel-
le ostendit se quis esset, nempe Judæus,
impius, osor imaginum & hostis litteratu-
ræ atque omnium Imperatorum sceleratifi-
simus. Qui resurrectionem mortuorum
non credebat, Prophetas irridebat, dæmo-
nes esse negabat, scortationem peccatum
non esse judicabat, Judam inter beatos ad-
numerabat, pueros nullis litteris imbui
permittebat, ne ipsius ignorantiam argue-
rent, qui difficillimè legebat & scribebat.

Basilius filius Leonis, Armeni in exec-
tione sua niutus redditus ad imaginem S.
Gregorii Nazianzeni linguae usum recepit,

& simul ad verā fidem cūm matre sua & ples-
risque ab Iconoclastarum hæresi revoca-
tus, graviter allaborante Theodoro Stu-
dita, qui ideo cūm aliis quibusdam iterum
relegatus est.

* (824.) * Defuncto Paschali hoc an-
no sufficitus est Eugenius II. Vir piissimus
& doctissimus, non tamen sine competito-
ribus, ad quos continendos, & schisma im-
pediendum necesse erat Lotharium venire
Romam & Autoritatem suam interpo-
nere.

Michaël filium suum creat Augustum, &
mittit legationem ad Ludovicum & ad Pon-
tificem pacis conciliandæ gratiâ: inter ca-
tera dona Michaël Imperator misit ad Lu-
dovicum libros Dionysii Areopagitæ quo-
jussu Ludovici Hilduinus Abbas S. Dio-
nysii latinè reddidit.

* (825.) * Cum Michaël multa in suis
Epistolis adversus sacras imagines debla-
terâisset, Ludovicus Pius obtinuit ab Eu-
genio II. ut Synodum habere liceret Par-
his de ea re discutienda: cuius quidem
Synodi collationes diu latuerunt, qui
collatores Michaëli aliquid indulgere vo-
lentes omnia in ea perperam egerunt, un-
de nec à Pontifice approbata, sed op-
pressa potius latuerunt. Prodicta sunt tan-

dem acta illa anno 1596 Francofordiæ à Novatoribus; de viris porrò qui in eo Concilio errârunt, dicendum est, bonos nihilominus extitisse, quorum errores tantum judicij & non voluntatis fuerint: qui que Deo semper atq; Ecclesiæ sese submiserint: quanquam indiscreto suo zelo ipsum propemodum Imperatorem Ludovicum Pium in discrimen adduxissent, à quo litteras ad Pontificem mitti petierunt, quibus Pontifex induceretur ad cultum imaginum aliquo modo sub bono pacis publicæ conciliandæ damnandum: quæ scintilla imprudenter & temerè jacta in Ecclesiæ ingens incendium excitare potuisset. Quod Deus speciali beneficio avertero voluit.

* (826.) Mortuus est hoc anno Magnus ille Theodorus Studita, Confessione & tormentis clarissimus; Corpus ejus post annos unde viginti integrum repertum & miro fragrans odore Constantinopolim translatum est à Methodio Patriarcha cunctante Theodorâ Augustâ.

Michaël Imper.mittit exercitum adversus Saracenos in Insulam Cretam, sed magna totius exercitus internecione repellitur; qui postmodùm ut scelera sceleribus adderet, defunctâ Conjuge desponsatam

O 3

Chri-

Christo Virginem Monialem, Constantini ut ferebatur Imperatori filiam nomine Euphrosynam uxorem duxit Augustamque nuncupavit: quod scelus mox ingentibus malis punitum. Saracenis enim Creta Insula remansit & Dalmatia insuper ab Orientali Imperio prorsus defecit.

* (827.) * Euphemius Dux in Siciliâ cùm & ipse Michaëlen Imperatorem imitatus, virginem Deo dicatam invitam rapiisset, ob querelas tamen fratrum virginis, ejusdem Imperatoris jussu quæsitus, rebellans fugit in Africam, ut cum Saracenis intto pacto ab eis nomen Imperatoris consecutus est, eosq; in Siciliam intulit, quæ potiti, Calabriam insuper, & plerasque latiæ partes occupavere.

Eugenius Papa moritur, cui totius Clerici, Senatus, populiisque consensu Valentinus natione Romanus suffectus est: qui cùm dies quadraginta sedisset (alii dicunt tantum mensem) præmaturâ morte sublatus est, vir omni virtute exultissimus. Post quem pari consensu electus est Gregorius IV. vir quoque pietate, misericordia, & virtutibus insignis, & litteris divinis & humanis apprimè eruditus,

* (828.) * Nicephorus Constantinopolitanus Patriarcha Confessor mortuus est;

est, postquam egisset in exilio annum decimum quartum. Ejus corpus sub Michaelie tertio & Theodorâ Augustis integrum repertum est, & à Methodio ejusdem civitatis Patriarcha solenni translatione, cui etiam Imperator interfuit, facem manu tenens, delatum est Constantinopolim, eodem die, quo pulsus ille fuit in exilium.

In Occidente varia mala, frugum penuria, Saracenorum excursiones, Bulgarorum infestationes, & domesticæ dissensiones passim gravata sunt, quibus ut mede-
lam Ludovicus Pius Imperator adhiberet, varia concilia ad correctionem morum per Diœceses instituit.

* (829.) * Michaël Balbus moritur morbo disenteriæ, maledictionibus omnium, pro panegyricis, infamatus: post ejus mortem Theophilus ipsius filius Imperium exceptit, qui statim omnes, qui cum patre in Leonis Armeni necem conspirârunt, parricidarum poenit affici jussit, atque Euphrosynam novercam, quam Michaël è monasterio extractam, uxorem duxerat, ex aulâ pulsam in idem monasterium redire coëgit. Sed (uti uti judicare licet) hæc fuit æquitas hominis Imperii sui, quam religionis appetentioris.

* (830.) * Theophilus Imp. oppugnat

FIXA DEDICATIO O 4), diligenter nat

nat imagines , eorumque cultores vinculis
mancipat , tormentis excruciat , & quibus
cunque modis potest exagitat .

Conspiratio in Ludovicum Pium à filiis
principibus & multis Episcopis erupit , cui
causam dedit Bernardus Hispanus homo
charus Ludovico , ac cubiculi præfetus ,
quem admisceri Reginæ Judithæ , multi
querebantur ; dolebant quoque filii Ludo-
vici . natos ex Juditha Carolum & Rudol-
phum à patre charius diligi . Itaque Pi-
pinus parato exercitu eum Bernardum di-
mittere compulit , & Juditham monasterio
Laudunensi S. Medardi inclusit , atque in-
de retractam jurare coëgit , se marito per-
suasuram , ut ipse quoque monachus fieret ,
quod cum præstare conata esset , accepto
velo in monasterium sanctæ Radegundis
detrusa est : Ludovicus autem sibi spatum
fieri ad deliberandum postulavit , rediit in-
terim ex Italiam Lotharius , & facta quidem
haec tenus probavit , ultra tamen patrem ur-
geri noluit . Quare Neomagi coacto con-
ventu (quo venere pater & filii) Loth-
rius impulsus adhortatione patrii , ei se ob-
sequentem præbuit : atque ita restitutus
Imperio Ludovicus : qui tamen , cum more
consueto lenius in conjurantes egit , & mi-
tioribus pœnis castigavit , malevolentiam
non repressit , sed audaciam auxit .

DE.